

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Сотник І.М., Старченко Л.В., Рибак А.О.

Необхідність державного регулювання інноваційних процесів викликана в першу чергу їх зростаючим значенням для економіки та суспільства в цілому.

На сьогоднішній день українська економіка переживає глибоку кризу, основними причинами якої стали: незавершеність економічних перетворень, слабкість економічних інструментів, відносини з зовнішнім світом, котрі будуються на імпорті високотехнологічного устаткування та товарів народного вжитку в обмін на експорт сировини та матеріалів. Це викликано відсутністю ефективної системи управління інноваційним розвитком, як на мікро- так і на макрорівнях.

Парадокс нашої економіки полягає в тому, що передумови для активного формування інноваційної економіки достатні, але вони існують окремо від виробництва: науково-технологічні досягнення не стали об'єктом економічних відносин і тому не сприяли поширенню НТП. Для матеріалізації НТП необхідно, щоб інвестиції сполучалися з інноваціями [1].

Головною метою державної інноваційної політики та базовими передумовами для утвердження інноваційної моделі розвитку економіки мають стати розбудова національної інноваційної системи на принципах максимально ефективного використання наукового, виробничого та інноваційного потенціалу на різних рівнях функціонування економіки (рис. 1) [2].

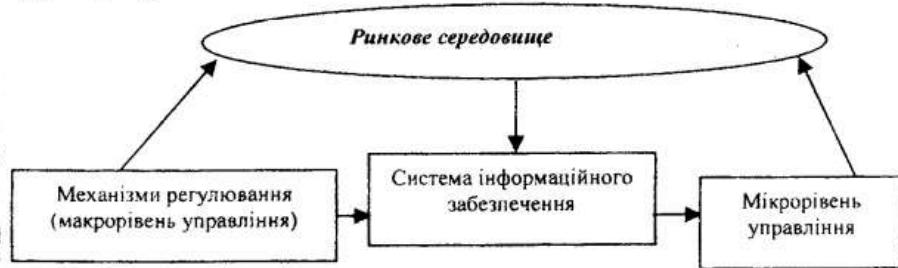

Рисунок 1 - Взаємодія рівнів механізму управління процесами інноваційного розвитку

Слід відзначити, що частка прийнятих ідей у цілому по Україні не перевищує 20%. Для порівняння: у Японії вона складає 68%, США - 52%, Швеції - 45%, Польщі - 30%. Зважаючи на низьку інноваційну активність вітчизняних товаровиробників, це свідчить про віддалення перспектив прискорення економічного зростання [3].

На сьогодні у світі одним з пріоритетних напрямків у інноваційній політиці є ресурсозбереження, що підтримує гармонійне співіснування людини та природи.

Інноваційне ресурсозбереження переслідує досягнення конкретних цілей, основною з яких є інтегральне підвищення соціо-еколого-економічної ефективності виробництва при суттєвому зниженні його ресурсоємності внаслідок прискорення темпів упровадження новітніх науково-технічних досягнень у практичну ресурсозберігаючу діяльності суб'єктів господарювання [4].

Для України, з її кризовими процесами у економіці, політика ресурсозбереження є й тому' пріоритетним напрямком, що при впровадженні її спостерігається ефект синергії, коли комплексний ефект може перевищувати суму його часткових ефектів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фісун А.О. Інноваційна стратегія як фактор інтенсивного розвитку економіки України. //Формування ринкових відносин в Україні. 2003. - № 7 – 8. – с. 18-22.
2. Федулова Л.І. Інноваційна економіка: Підручник. -К.: Либідь, 2006. - 480 с.
3. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи; Навчальний посібник. - Суми: ВТД "Університетська книга", 2003. - 278 с.
4. Проблеми управління інноваційним розвитком підприємства у транзитивній економіці: Монографія /за ред. д.е.н. проф. С.М. Ілляшенко. - Суми:ВТД "Університетська книга", 2005. - 852 с.